

Caravana d'innovació digital

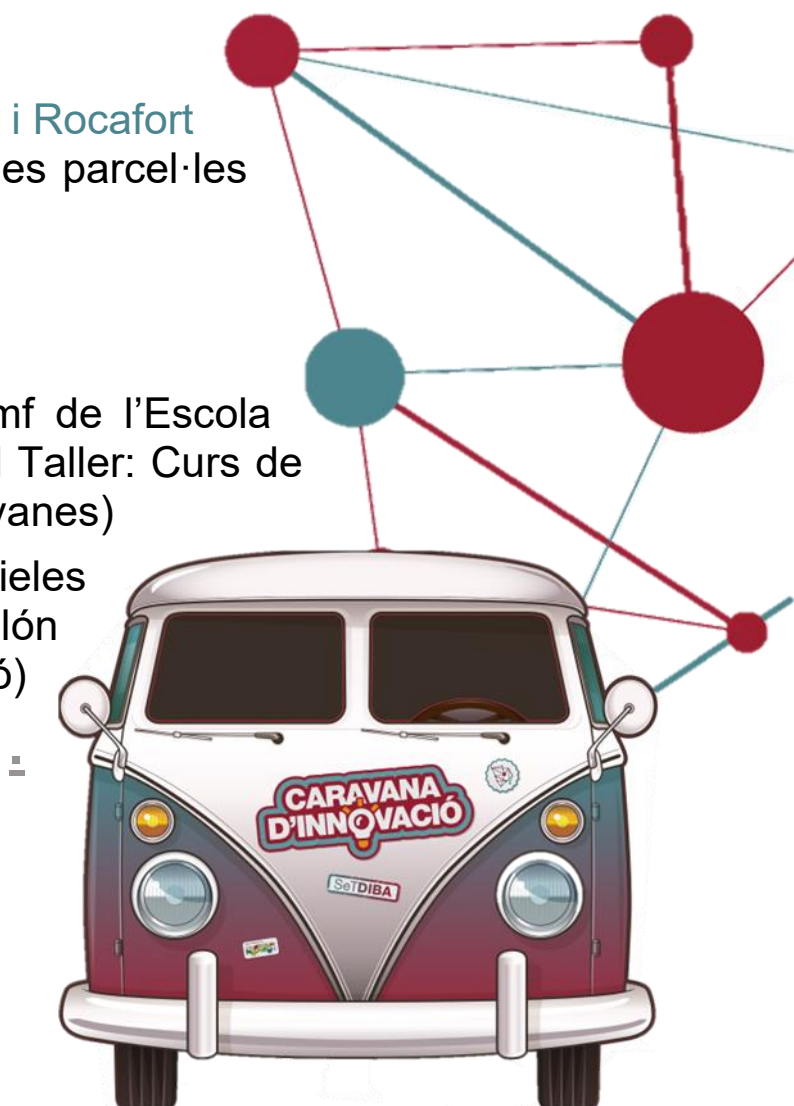
Parada:

Ajuntament del Pont de Vilomara i Rocafort
Lluitant contra el foc: neteja de les parcel·les al municipi

27/02/2024 a les 16.00 h

Sala Cúpula de l'Edifici Paranimf de l'Escola Industrial (parada en el marc del Taller: Curs de conducció per a relators de caravanes)

Relators: Ana Báez Fornieles (Diputació de Huelva) i Borja Colón de Carvajal (Diputació de Castelló)

■ ■ ■ Entrevista amb Josep Podadera, tècnic informàtic de l'Ajuntament del Pont de Vilomara i Rocafort

■ **Ana/Borja:** Quina va ser la necessitat o problema que va provocar plantejar aquest projecte? Com va sorgir la idea?

Després de l'incendi que ens va afectar l'any 2022, vam planificar un procés administratiu per notificar l'obligació dels propietaris de netejar de vegetació les seves parcel·les, tot i haver-se cremat. El procés resumit és aquest: per a aconseguir la neteja de la parcel·la si el veí no ho fa has d'acomplir una sèrie de requisits administratius. Has de notificar-li, donar-li temps temps perquè faci la feina, i si no la fa li notifiques una multa... A partir d'aquí el que fem és intervenir, fer la neteja i cobrar-la al veí. Aquesta part estava molt clara perquè se n'ocupa l'Organisme Autònom. Pel que fa a la resta tenien pensat fer-ho a l'antiga (fer unes cartes en word, ensobrar-les i enviar-les).

■ **Ana:** Aleshores la innovació és que seieu un grup de companys de l'Ajuntament i dieu a veure com podem fer això d'una manera més àgil i eficient?

Jo vaig proposar automatitzar el procés. Aleshores hi va haver un no generalitzat, a cor, i a partir d'aquí vaig anar aconseguint que alguns companys comencessin a veure-ho més clar, a dir que potser sí que tenia raó, que potser sí que es podia fer de la manera que proposava.

■ **Ana:** És a dir fer una mica d'equip

Sí, fer una mica d'equip va servir de recolzament per acabar convencent altres persones que les coses es podien fer d'aquella manera.

■ **Borja:** Una pregunta Josep. Quin paper ocupes tu a l'organització i quin equip et segueix? D'aquest petit grup de persones, qui són aquestes persones?

Habitualment pensen que han de fer quelcom i, un cop ho han pensat, llavors van al despatx d'informàtica i comenten "s'ha de fer això", però sense consultar si aquell és o no el procediment ideal per fer-ho.

Per sort aquesta vegada van preguntar abans i, juntament amb un parell de companyes que van veure-ho clar, vam aconseguir fer-ho segons la meva proposta.

I ara quan us expliqui la solució veure-ho que és una tonteria!

■ **Borja:** Però ull!, crec que des de Secretaria es posen una mica de perfil, no? Ho lideres tu però perquè no hi ha cap xarxa funcional que agafi el toro per les banyes...

No, però també és veritat que nosaltres no tenim un Departament. Som una oficina de 8 persones, no tenim un Departament que es pugui dedicar. No podem dedicar dues persones cada dia per fer això. La idea és no arribar a l'estiu un altre cop en la mateixa situació.

D'aquí agafem una mica la idea, i es d'on em ve pensar: tu deixes anar la idea, convences la gent i dius bé, ara com ho fem?

I aleshores arribes a casa i dius: ets un "boques". Sí, ets a casa assegut al sofà amb la gata al costat i penses: ets un boques! No podies haver tancat la boca?

Perdoneu-me però la sensació que et dona és aquesta, perquè com tot és urgent, doncs a veure com ho fem! Qualsevol cosa que se surti de l'estructura habitual d'allò que s'està fent és impossible. Vas agafant notes i a partir d'aquí sorgeix la idea de com materialitzar-ho, i l'expliquem.

Tot això sembla molt llarg perquè m'embolico molt però en realitat és qüestió de 2 ó 3 dies. I clar et diuen *d'acord, anem a fer-ho com tu dius, però necessito que em diguis la solució ja perquè sinó tirem com sempre*. Que no t'equivoquis! No tot va sortir bé, però més o menys va funcionar.

Bé, la solució era tan simple com jugar amb les diferents bases de dades que teníem disponibles. Extraure aquestes dades i garantir el propietari, perquè el que vols és que no t'estiguin retornant cartes dient-te que la parcel·la no és d'aquell propietari... garantim tota aquesta part. Com ho fem? De la manera més rudimentària possible que podem tenir en un ajuntament de 4000 habitants, tampoc fem res de l'altre món. Acabem fent una base de dades amb Access i després un excel, i a l'excel li afegim les seves columnes, les seves fórmules, i no es tracta d'un programa bonic amb tot de botons però bé, ens resulta funcional.

Ara diré una tonteria però voleu saber com vaig acabar aconseguint que es possessin d'acord? Els vaig dir: podem combinar correspondència i les cartes sortiran personalitzades.

■ **Borja:** i ja van flipar

Clar! *De veritat!?* I Jo sí, sí! Cadascuna amb el seu nom... *I li posarem la referència cadastral?* Sí, la referència cadastral i el que tu vulguis, pots posar fins i tot una foto si vols. Però tota la referència? *Tot sencer?* Allò què és, *la parcel·la, el cognom, la multa, el mètode de neteja...*? El que tu vulguis!, si ho tenim a l'excel ho posem tot. *I quant trigarà?* Doncs res, mira aquí tens la notificació.

És a dir expliques tot el procés, que al cap i a la fi era allò que a mi m'interessava més, perquè jo pensava: com podem anar comparant propietari a propietari a l'antiga!? Recordeu?

I després a l'excel hem d'afegir una fórmula que controli el temps passat, perquè en la notificació el recurs son 10 dies, si no son 30 dies. Doncs tot està recollit en un lloc amb fórmules.

Com va acabar la situació? Doncs bé, hem notificat i ara estem controlant si la persona ha fet les tasques de neteja, però tot està automatitzat en un excel.

■ **Borja:** Una pregunta. Hi va haver reticències per part de funcionaris més que per part de polítics? Hi ha haver egos que va caler aplacar? Què ha anat malament? Què ha anat regular? Què ha anat bé? Quines dificultats us heu trobat?

No, Borja però no pel tema dels egos sinó per la mateixa persona. És a dir, som tots companys i ens coneixem, aleshores també coneixem la problemàtica que hi ha. Som 8 persones i de vegades parlem de departaments i estem tots barrejats *Això és d'Urbanisme, mira si ho pots arreglar que la persona d'Urbanisme no ha vingut...* Més que pels egos jo acabo pensant que com ja coneixem una mica la problemàtica, de què s'està ocupant cada persona, doncs no volen entrar més per no embolicar-se, perquè no tenen prou temps i no es volen embolicar.

I aquí és on ve allò que us deia, que estic assegut al sofà i dic: però perquè he dit res! Ets un boques! I després en el fons dius: ho hem fet, més o menys ha funcionat (jo crec que sí) hi ha hagut alguna cosa a retocar, a refer però bé, coses molt

concretes. Però tot està molt automatitzat.

I el que us deia, vam començar al febrer i s'han estat fent 20 notificacions al dia.

■ **Ana:** T'anava a preguntar sobre aquest indicador d'impacte. Feu 20 notificacions al dia. Amb el mètode d'abans quina capacitat hauríeu tingut?

Doncs mira, fem 20 cada dia però les fem en 2 hores. El dia anterior se signen els decrets (tot això passa pel gestor d'expedients) se signa i l'endemà notifiques el decret. Hem aconseguit que tot el procés es realitzi en 2 hores, des del moment de la signatura de les notificacions, la impressió (perquè lògicament no tenim consentiment electrònic per a cap d'ells i per tant tot ha de ser per escrit), enviar per Correos (que Correos diu que té un mètode que li dones un fitxer i agafa totes les notificacions però no!). Què també us dic, coses que van fallar, truques a Correos i et diuen que al telèfon 900 t'ho expliquen de seguida, el del 900 diu *llámame mañana* i truques l'endemà i diu *llámame pasado mañana* i al final dius vaig a buscar una solució. Quina? Doncs ho fem a mà. I és l'única cosa que va fallar, però era una cosa que no podíem controlar nosaltres. Però ha anat molt bé perquè hem aconseguit fer el procés en 2 hores.

A la pregunta que em feies. Les dues persones que s'encarreguen de tota la part més manual jo crec que destinarien tot el dia. Si no tot el dia potser sí almenys el doble o el triple, 4 ó 5 hores seguríssim.

■ **Borja:** Una pregunta Josep. Soc aquí darrera que sembla que estigui com Pep Conciències. Potser és complicat perquè és un procés en el que vas "contra el ciutadà", però això hi ha cap manera de vendre-ho cap enfora? A la ciutadania?

Per a què retroalimentis l'eficàcia de l'Ajuntament? És a dir, al final jo soc molt partidari molts cops d'acabar acudint a la ciutadania per explicar què estem fent, malgrat siguin coses negatives entre cometes. S'hauria de fer l'esforç d'incorporar en el cicle a la ciutadania no sé de quina manera, en aquest cas és una mica complicat, perquè els estàs exigint...

És donar-li la volta.

■ **Borja:** jo et llençaria el repte, perquè veig que el projecte encara no ha conclòs, perquè entenc que fins que aquestes 400 parcel·les no estiguin netes encara esteu investigant, multant, en constrenyiment, moltes subsidiàries... Que incorporeu la ciutadania en el procés o bé perquè "la liés" (escolta, que això és pel bé de tothom) o bé perquè us donés feedback de que esteu realment fent les coses bé. Que esteu fent un ús intel·ligent de les dades, que esteu respectant la privacitat. Al final aquesta visió ciutadana que forma part no sé si com a beneficiaris o com a perjudicats però al final esteu netejant les parcel·les perquè tothom se'n beneficiï. Cal incorporar la ciutadania. Jo crec que cal incorporar aquesta visió.

Et prenc la paraula perquè bàsicament ho hem explicat des del punt de vista de la multa, però com a tècnic que soc allò amb que em quedo és amb el procés, i aquest procés el puc aplicar per a notificar a una família que té una subvenció. És la metodologia. Teniu raó, jo dic a la ciutadania que he fet això i diran *Oh, sí, per cobrar multes, per a això serveix l'Ajuntament!*. Ara bé si sabem explicar que hem desenvolupat aquesta metodologia, fins i tot amb indicadors (si ho haguéssim fet d'aquesta manera, o d'aquesta altra...) aquí ja pots dir mira, nosaltres notificàvem subvencions (m'invento) 50 subvencions en un mes. Perquè? Perquè no ens donava temps a tramitar-ne més. Ara podem tramitar-ne el doble. Perquè? Perquè hem canviat la metodologia.

■ **Borja:** Vaig a doblar l'aposta. Si sou capaços de fer aquesta bona comunicació a la ciutadania, incorporeu una tecnologia que us permet ser més eficaços, etc. i a més incorporeu la variable de cost (ens estem estalviant tants diners amb aquesta gestió) això ja és posar-li la cirereta al pastís (la gent del Consorci AOC té metodologies per a mesurar el cost estàndard, no?). El polític està content, i el ciutadà també. I cal explicar-ho en totes les esferes. Si tens una metodologia, que és una metodologia professional, que heu fet vosaltres, que estalvia costos, que és més ràpida, que és de la casa (no l'heu contractat a ningú) i al damunt heu estalviat temps, diners, i esteu netejant les parcel·les perquè si hi ha un altre desastre climatològic no s'empantani. Variable ciutadana i variable imputació de costos. Jo crec que això, a nivell polític, t'ho compren en res.

■ **Ana:** en aquest cas en la conversa que estem tenint jo hi inclouria en el canvas les idees sorgides: utilitzar la metodologia per a altres procediments de l'Ajuntament. De tot allò que estàs explicant per a mi allò més innovador del vostre projecte és que amb allò que teníeu i amb la urgència que hi havia vau aconseguir millorar la gestió interna de l'Ajuntament, i a més la metodologia amb què ho heu fet us val per a d'altres procediments. Això té molt valor.

Aquí hi ha la part de recompensa que jo vaig acabar veient per a mi. Abans igual preparaves alguna cosa així i et miraven dient *no-no-no-no-no*, i ara que ho han provat i han vist que funciona... Justament per la situació d'urgència penses que et diran que no. Com era? no demanar ni permís ni perdó? Doncs en aquest cas no estava demanant perdó, ni gairebé permís tampoc. És que s'ha de fer així! Ho penses, ho proposes, i els

Caravana d'Innovació Digital

primers dies et pregunten *però esteu segurs que funciona? Esteu segurs que les dades son així?*

■ Ana: Hi ha res diferenciador, mirant una mica cap enrere?

Ara hauria quedat molt bé dir: hauria tancat la boca i no estaria aquí! No, no. Diferent no, potser jo crec que amb la urgència, tot l'equip inicial (que hi érem tots) potser ens vam posar tots una mica nerviosos i probablement ho hauria conduït d'una altra manera. I potser a la primera hauria entrat i hauria dit: mira, si ho fem així...

Alguna cosa diferent? No. És que duia molt de temps pensant en metodologies d'aquestes, però és que tampoc m'ho deixaven fer. Que hi ha hagut errors? Sí. Des de Correos que no funcionava... La propera vegada ja m'asseguraré de tenir a algú de Correos que sàpiga com funcionen els fitxers per poder fer aquesta part final.

Ana Báez amb Josep Podadera

■ ■ ■ Espai de conclusions sobre la parada en el marc del Taller: curs de conducció per a relators de caravanes

■ Ana:

Veieu una mica de què va una parada? Al final és conversar.

■ Borja:

A mi m'ha agradat molt l'enfocament de municipi petit. Nosaltres venim del punt de vista de les diputacions, el nostre dia a dia son els municipis petits, i és just el cas, i aquí és important que sigueu capaços de generar una sinergia de col·laboració amb el polític, amb l'alcalde, amb el regidor.

En el teu cas per exemple vas veure de seguida que davant d'una disjuntiva concreta vas posar una proposta damunt la taula, i això t'ha generat un vot de confiança com a professional i com a generador d'idees. Quan sorgeixi el proper problema, tu estaràs en una posició privilegiada per a incorporar noves innovacions.

És a dir no sigueu temorosos de, en municipis petits (has parlat de 8 treballadors però em sembla molta gent per a 4000 habitants) arriscar, perquè pot ser fins i tot més fàcil que en municipis més grans.

Treballem en organitzacions grans on se sent *es la teva competència...*, *hauràs de parlar-ho amb Secretaria...* Estem parlant de solucions a problemes d'ajuntaments petits, consells comarcals i entitats que no son com les més grans, on la burocràcia o l'estructura impedeix tenir aquesta relació directa amb el polític.

Sentiu-vos superlegitimats per a, en aquest espai de municipis petits, impulsar iniciatives innovadores, perquè el terreny ja està abonat, per aquesta relació tan estreta entre el tècnic i el polític.

A mi m'ha encantat el projecte perquè és l'exemple que, si es genera una bona relació tècnic-polític, les coses es posen en marxa.

Aleshores tu has d'alimentar aquesta "flama de l'amor" amb el model de cost estàndard, amb l'atenció ciutadana, amb vendre el projecte i fer-lo créixer...

■ Josep:

Pel que fa a la mida del municipi abans parlava amb l'Anna (companya d'un altre Ajuntament petit), que ens coneixem de fa temps, i em deia *jo és que no tinc cap projecte per explicar...* I jo li deia *no pensis en un projecte de no sé, l'obertura d'una biblioteca, pensa fins i tot en coses que t'han dit com les havies de fer i en com les has fet.*

Caravana d'Innovació Digital

Si sou municipis petits demaneu ajuda als altres municipis petits, perquè igual compartint una innovació ens coneixem, i ens truquem els uns als altres i ens acabem dient *escolta, m'han plantejat aquest problema, tu com ho faries? Espera, et dono un cop de mà, passa'm els fitxers, jo te'ls fusiono, et faig la consulta i ensenya-ho al teu cap a veure què te'n diu.*

Per la meua part, si necessiteu res us puc ajudar, us ho estic dient molt sincerament.

■ Ana:

Això és la Caravana Innovació Digital! I ara acabeu donant-vos el telèfon.

■ Josep:

Ja el tinc!

(riures)

Ana Báez i Borja Colón (impulsors d'InnovaciónOnTour) i Magda Lorente (impulsora de la Caravana Innovació Digital de la Diputació de Barcelona) lliuren el reconeixement a la iniciativa innovadora a Josep Podadera, de l'Ajuntament del Pont de Vilomara i Rocafort.

Caravana d'Innovació Digital

La relatora, Ana Báez, i l'equip del Gabinet d'Innovació Digital de la Diputació de Barcelona pugen a la Caravana Innovació Digital